

Серед основних передумов удосконалення педагогічного управління навчальним процесом за рахунок упровадження інноваційних технологій навчання мають бути: необхідність активізації навчальної діяльності студентів за рахунок самостійної навчально-пізнавальної діяльності; посилення мотивації навчання засобами індивідуалізації; реалізація процесу засвоєння знань як визначеної цілісності взаємопов'язаних елементів; структурування змісту навчального предмета; висока педагогічна майстерність науково-викладацького складу.

Хочеться відзначити певну ступінь новаторства викладачів, яка залежить від психологічного клімату в колективі. Цей фактор головний і вирішальний, тому що інноваційна атмосфера у закладі створює передумови для новаторських процесів кожного працівника. Певну роль відіграє і наявність оцінювального компоненту, адже викладач повинен обов'язково бачити результативність та цінність власної інноваційної діяльності і наявність мотиваційного фактору.

Одними з основних завдань сучасної освітньої системи в Україні є: необхідність ліквідації розриву між змістом педагогічної освіти і досягненнями педагогічної науки та практики, здійснення наукового супроводження інноваційних технологій.

*А. А. Грищенко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра міжнародної економіки*

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА

Серед інноваційних технологій навчання, які заслуговують на особливу увагу і є найбільш актуальними та впливають на формування педагогічної майстерності, — технологія особистісно-орієнтованого, модульного, проблемного, комп'ютерного, розвивального, інтенсивного, ігрового, дистанційного, інтерактивного, комбінованого та іншого навчання.

Впровадження в навчально-виховний процес інноваційних технологій дозволяє прослідкувати вплив їх на формування педагогічної майстерності викладача, намітити шляхи подальших науково-теоретичних і практичних пошуків нових технологій.

Важливість ролі педагога та результатів його діяльності зумовлює відповідно високі вимоги як до особистості, так і до педагогічної майстерності фахівця. Проблемі педагогічної майстерності присвячено чимало наукових праць вітчизняних учених (І. А. Зязюн, В. А. Семиченко, С. О. Сисоєва, О. М. Пехота, Л. С. Барбіна, та ін.), однак між теоретичними дослідженнями і практичною діяльністю навчальних закладів наявний величезний розрив. Результати наукових досліджень недостатньою мірою втілюються у діяльність освітніх закладів, а розвиток педагогічної майстерності викладача носить ще доволі декларативний характер.

Розвиток науки і техніки пропонує педагогам і студентам нові форми комунікації, нові типи розв'язання абстрактних і конкретних завдань, перетворюючи викладача з авторитарного транслятора готових ідей на натхненника інтелектуального і творчого потенціалу студента. Майбутнє — за системою навчання, що вкладалося б у схему студент—технологія—викладач. Важливою умовою педагогічної майстерності є готовність викладача до постійного професійного зростання, самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Однією з провідних психологічних умов розвитку педагогічної майстерності є володіння педагогом сучасними психолого-педагогічними знаннями, інноваційними технологіями. Сучасні тенденції пов'язані з вирішенням проблем розвитку особистості як студента, так і педагога, технологізації цього процесу, а вибір освітньої технології — це завжди вибір стратегії, пріоритетів, системи взаємодії, тактик навчання та стилю роботи педагога з студентом.

Розв'язання проблем формування готовності викладача до роботи на основі глибокого розуміння інноваційних технологій має досить велике практичне значення. Розвиваючи складові педагогічної майстерності, К. Д. Ушинський — основоположник вітчизняної педагогічної теорії писав: «Тільки особистість може діяти на розвиток і визначення особистості, тільки характером можливо створити характер».

Особливо цінними є погляди А. С. Макаренка на педагогічну майстерність, на необхідність його формування ще у процесі професійної підготовки молоді до майбутньої діяльності під час навчання у вищій школі. Ідея створення курсу, який навчав би майбутнього викладача основам педагогічної майстерності, належить А. С. Макаренку.

Важливе значення мають і такі складові: творчість педагога, самовдосконалення, вивчення досвіду, створення свого стилю

викладання, своєї системи педагогічної роботи, застосування інноваційних технологій навчання. Їх можна вважати критеріями педагогічної майстерності.

Головним критерієм майстерності педагогічних працівників має бути кінцевий результат, тобто приріст у професійних знаннях, уміннях і навичках майбутніх вихованців, у моральній готовності до вирішення нестандартних завдань, що висуваються сучасними умовами ринкових відносин.

Упровадження інноваційних технологій сприятиме формуванню педагогічної майстерності, підвищенню якості навчального процесу при дотриманні цілого ряду умов, а саме: відповідному морально-психологічному кліматі; постійному вдосконаленню матеріально-технічної бази і дидактичного забезпечення навчального процесу; багаторівневості і гнучкості в питаннях конструювання змісту, форм, методів і засобів навчання з урахуванням специфіки навчального закладу, професійних потреб і індивідуальних запитів педагогічних працівників; випереджального характеру навчання; посилення практичної спрямованості навчання.

Отже, при впровадженні інноваційних технологій і наявності високого рівня педагогічної майстерності викладача неодмінно буде досягнута основна мета — гарантія запланованого результату у навчально-виховному процесі.

*Л. І. Данілова, доц.,
кафедра фінансів підприємств*

МОДУЛЬ У СИСТЕМІ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Модулі ЕСТТС як складові кредитно-модульної (рейтингової) системи організації навчального процесу (навчального плану дисципліни) відображають змістовне наповнення курсу. Модулі конструюються як системи навчальних елементів, поєднаних ознакою відповідності визначеному об'єкту професійної діяльності. Останній розглядається як певний обсяг навчальної інформації, яка має самостійну логічну структуру та зміст, що дозволяє